

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike ter velja po pošti prejeman za avstro-agerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravn isti naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Klerikalizem in narodnost.

Narodni stranki in zajedno njenemu organu „Slovenskemu Narodu“ ocita se, da trati svoj čas, da porablja skoro vse svoje moči v domačem boju zoper klerikalizem in zoper njegovi glasili, da pa se premalo bavi z izvenkranjskimi razmerami itd. Trdi se, da bi morala narodna stranka klerikalne mahinacije prezirati ter se potezati samo za narodnjaštvo in slovanstvo.

Komur pa so znani kranjski odnosi, tisti ve, da se dela narodni stranki z omenjenimi očitki nepremišljena krvica, in da narodno odločen, za svobodo in kulturni napredok navdušen dnevnik sploh ne more postopati drugače, kakor postopa „Slovenski Narod“.

Naša stranka na Kranjskem se je tekom večletnih bojev prepričala, da je klerikalizem usodno opasan narodnosti Slovencev, kajti latinizatorstvo je od nekdaj najtesnejše združeno s protislovanskim sistemom. Protislovanski sistem je postal po škofih klerikalcev v boju proti vsem narodnim, radikalnim in svobodomiselnim strankam, ko je sprevidel, da vladni aparat s pomočjo ovajan Slovanom sovražne žurnalistiche ne opravi dovelj. Latinizatorska stranka je dobila od zgorej naravnost nalogu, da uničuje mej Slovani, torej tudi mej Slovenci, stremljenje, da prodrže narodna ideja tudi v najniže možice, da se razširi prosvetna in izomika na vse ljudske sloje. Klerikalci vedo, da je narodna zavednost ljudstva najbolj opasna njihovim nazadnjaškim namenom, kajti svobodomiseln in resnično izomikan narod pokaže vsekdar klerikalizmu na iztežaj odprta vrata. Zato pa so slovenski klerikalci, zlasti po slovitem skupnem škofovskem listu goriške metropolijske 1. 1887, začeli begati narod z izmišljanimi o „liberalizmu“, o „brezverstvu“, „prostozidarstvu“ narodne stranke in njenega organa. Škof Missija je po nalogu od zgoraj organiziral in fantažiral skoro vse duhovništvo svoje škofije, pridobil je v popularizacijo svoje armade še nekaj častilepnih lajikov, zavezal taiste z odličnimi častnimi službami, pa začel ljut boj proti vsem zavednim narodnjakom. Doživel smo čase, ko se je narodnost preklinjala javno kot paganstvo ter se strašilo naše ljudstvo neprestano, raz lec in na shodih

s trditvijo, da je naša vera v nevarnosti. Različni kaplani, pohlepni po priznanju svojega škofe, so hujšali ljudstvo proti vsemu, kar ni nosilo črne sukunje, tako, da so se napadali na zakonito sklicanih shodih poslancev narodne stranke s celimi toljami upijanjeneh surovakov. Klerikalci so vprvorili pravo gonjo na sedanjo kolikor toliko svobodomiselnosno osnovano šolo, našakovali so najodličnejše narodne kulturne zavode, blatili in ovajali so narodna društva ter hoteli s svojimi kritikasti zatreli vsak napredek v naši umetnosti. Nazadnjaštvo se je s klerikalnimi glasili, z društvji in zadrugami pripravljalo, da zadusi v Slovencih že vsak pojav, ki nima pečata škofa Missije in podpisa „Slovenčevega“ uredništva.

In tedaj naj bi bila mirovala narodna stranka? — tedaj naj bi bil molčal naš list?

Že čestokrat smo povdarijali, da je narodna zavest in svobodomislna izomika jedina rešitev Slovencev, da ne izginejo v žrelo Nemcev in Italijanov. Naš narod se mora dvigniti v kulturi na kolikor možno najvišje stališče, ne pa zadovoljevati se s klerikalnimi katoliškimi publicami srednjevškega izvora! — Narodnost — svobodomiselnost — napredek so one tri zvezde, ki nas morejo dovesti do končnih smotrov. — To so bili in so še danes nazorji narodne stranke, za katere je kolikor je le mogla storila, in za katere se bori dan na dan „Slovenski Narod“. Kot napredna narodna stranka je torej moral pobijati klerikalizem, kjer ga je zasledila, in obžalovati je samo to, da ni — vsled grde brezbrižnosti neke vrste razumništva na deželi — dosegla popolnih veselj! — Iz ljubezni do svojega naroda, kateremu želimo ohraniti jezik, značaj, moral, in kateremu hočemo priboriti pravo izomiko, moramo uničevati protislovanski, kulturo sovražiči klerikalizem!

Naj bi nas razumeli pokrajinski rojaki in nas podpirali v tem boju za narod in njega prosветo! Naj bi nas podpirala v boju zoper protislovanski klerikalizem vsa narodna inteligencija! Ako zadušimo mej seboj reakcijarni, nazadnjaški in naravnost nemoralni klerikalizem, potem nam ne bo treba požirati od zavednih Čehov sramotnih očitanj, kakor so bila ona v „Narodnih Listih“, št. 100, kjer pišejo o nas tako le:

„Nesreča je za slovenski narod, da tiči tako globoko v klerikalizmu in da je njegova duhovščina navdihnjena z duhom škofa Missije, o katerega našromem čustvu so znane jako čudne povesti. Klerikalizem znači propadanje tudi mej Slovenci... Nesreča je za takoj majhen narod, ker ne stremini v vsem svojem mšljenji za narodnostjo, nego plava v — rimske smeri!“

Dà, nesreča največja za naš narod je klerikalizem; zato pa ga hočemo pobijati z vsem prepričanjem!

V Ljubljani, 14. aprila.

Nova večina. Poljski poslanec Merunowicz je v „Gazeti Narodowej“ pričel članek, v katerem pravi, da si bude nova večina znala ohraniti neko neodvisnost od vlade. Poljaki bodo v okviru te večine pač podpirali vlado, a treba ni, da bi ta vlada morala biti ravno Badenijeva. Iz tega članka je zopet vidno, da so v poljskem klubu možje, ki bi radi videli, da bi odstopil grof Badeni. Ker tudi pri drugih strankah vlada nima popolnoma zanesljive opore, je lahko mogoče, da sedanja vlada prej odstopi, nego se običajno misli. Posebno če bo imel grof Badeni težave s pogodbo z Ogersko, bodo morda rad še komu drugemu izročil vladno krmilo.

Solska preosnova na Ogerskem. Ogerski učni minister je naznani, da se na Ogerskem temeljito preustroji ljudsko in srednje šolstvo. V kakem smislu se bude to zgodilo, ni minister točno povedal, a po dosedanjih skušnjah smemo sklepati, da se bude gledalo, da se bolje pospeši po šolah madjarizacija. Na ločitev cerkve od države ogerska vlada ne misli. To bi bilo težavno. Sicer je pa na Ogerskem cerkev običajno podpirala vlado v pomadjarjevanju mladine in se že zatorej ne kaže ž njo spreči. Madjarizacijo pa ogerski državniki zmatrajo za glavno svojo nalogu.

Gospodarsko osamosvojenje Poljakov. Napadi proti Poljakom v nemškem državnem in pruskem deželnem zboru so poljskim trgovcem v Galiciji in na Ruskem Poljskem dali povod, da so razdrojili trgovske zveze z nemškimi trgovci. Sedaj bodo različno blago dobivali iz raznih avstrijskih tovarn. Tako ne bude dolgo, da utegnejo Nemci še obžalovati svoje nedostojno postopanje proti Poljakom.

LISTEK.

Po sezoni.

III.

Ein gutes Theater kann man nur mit sehr viel Geld auf die Beine stellen.

Adam Müller-Guttenbrun.

Največja ovira hitrejšemu napredovanju in še lepšemu procvitu našega gledališča je pomankanje denarnih sredstev. Tudi drugod se gledališča ne morejo vzdrževati sama, iz navadnih svojih dohodkov, nego so navezana na podpore ter tudi dobivajo tako znatne subvencije; kaj še pri nas, kjer so razmere skrajno neugodne!

Dežela in mesto podpirata naše gledališča in sicer z razmeroma prav znatnimi svtami, ali za vzdrževanje facega gledališča, kakršno je naše, te podpore nikakor ne zadostujejo, toliko manj, ker je gledališče tako zidano, da tudi pri najboljšem obisku dohodki od predstav ne pokrijejo vseh troškov.

Gledališče je zidano na periferiji mesta in to vsekakor ne pospešuje ravno obiska, vrh tega je pa

zidano tako, da so dnevní troški ogromni. Na vseh koncih in krajih mora biti skrbljeno za razsvetljavo, kar velja tako mnogo; delavcev, biljetterjev, garderoberjev, poslov za snaženja in sploh pomožnega osebja je vse polno, in da nihče zastonj ne dela, je ob sebi umevno. Povprek je pri vsaki predstavi samo režijskih troškov nad 100 gld., a kje so zdaj še vasi drugi! Troški za nakup materijala, za prevod, za izpisovanje ulog in not, za tantijeme, sploh za repertoar, troški za garderobo so sila veliki. Samo za „Ksenijo“ so znašali troški uprizoritve čez 200 goldinarjev. Izdana sta bila dva stotaka, še preden se je zavesa dvignila. Gaže seveda tudi niso majhne, osebje pa stane še toliko več, ker ima večina angaževanih močij izgovorjene sustentacijske gaže tudi za poletje.

V tem oziru je nemško podjetje dosti na boljšem, ker nima troškov za prevajanje iger in izpisovanje ulog in ker ne plačuje niti krajevraja sustentacijskega gaž.

Dohodki, katere ima podjetnik, kadar je gledališče popolnoma razprodano, niso v nikakem razmerju s troški, katere ima vsled uredbe gledališkega posloca; a kar je slovenskemu gledališču še

na posebno škodo, je to, da je parterno stojišče premajhno in da ni prave galerije. Ko bi bilo gledališče v tem oziru drugače zidano, bi slovenske predstave vsaj ob nedeljah nekaj več nesle, nego sedaj. Dosti ni moč pomagati, ali nekaj bi se vendarlahko storilo. Že pred nekaj leti je g. dr. vitez Bleiweis Trstenški predlagal v dež. zboru, naj se odpravijo lože v drugem nadstropju. Dež. zbor je dotično resolucijo vzprejel ali — zgodilo se ni nič. Ko bi se mesto teh lož naredili balkonski sedeži, bi imelo gledališče vsaj včasih nekaj več dohodkov, nego jih ima zdaj, ko se tako redkokdaj primeri, da se kdo prikaže v ložah v drugem nadstropju.

S sedanjem subvencijo 12 000 gld. bi moglo slovensko gledališče izhajati samo, ko bi pri vsaki predstavi imelo 70 do 100 gld. čistega dobička, ko bi mu po odbitju dnevnih troškov toliko ostalo. To je pa naravnost nemogoče prav radi uredbe gledališkega posloca in zato mora vodstvo slovenskega gledališča koncentrovati vso pozornost na to, da poviša svoje dohodke. Občinstvo podpira gledališče, specijelno opero, jako marljivo. Slabo obiskanih predstav je bilo tako malo, mnogo pa popolnoma razprodanih in to je toliko večjega uvaževanja

Dobro bi bilo, da bi tudi drugi Slovani posnemali Poljake in ne kupovali od ljudij, kateri navadno grde Slovane in pri volitvah proti njim krivično postopajo. Dosedaj so Nemci in Italijani mislili, da je proti Slovanom vsaka surovost dovoljena.

Turška vojska v Makedoniji. Turki že razčinajo s tem, da bi jih utegnili napasti grški vstasi v Makedoniji za hrbotom, ako se začne vojna z Grki. Zato pa niso poslali vseh vojakov na grško mejo, temveč večji turški oddelki so postavljeni ob cestah in prelazih, ki peljejo proti Grki. Govori se, da je Turkom že pred leti napravil Nemeč Gola paša načrt za vojno proti Grki. Turški general na grški meji Edhem paša je baje najboljši turški general. Vojske imajo Turki več zbrane nego Grki, ali Grki so bolje navdušeni in v zlic slabim državnim financam bolje preskrbljeni. Mej turškimi vojaki jih je nekaj, ki se še niso vadili v strešjanji. Turški častniki so največ slabši od grških.

Mohamedanci na Kreti Mohamedancem na Kreti se ne godi najbolje, ker jih imajo ustaši obkoljene v več mestih. V Hierapetri je obleženih kacih 3000 mohamedancev, katerim manjka voda in hrana. To je povod že razsim boleznim, posebno ker mohamedanci svoje mrlje morajo v mestu pokopavati. V Sitji je oddelek francoskih vojakov, ki sicer v mestu vzdržujejo red, a ustašav ne morejo od mesta odpoditi. Zato mohamedanci iz mesta ne morejo do mlinov in gozdov. V jednakem položaju so mohamedanci v drugih mestih z evropskimi posadkami. Ničesar ne morejo na polje. Turščina se je do velevlasti obrnila, naj bi pomnožile svoje čete na Kreti tako, da bi okrog mest bili mohamedanci varni in mogli debiti, kar jim je treba za življeno. Velevlasti pa pravijo, da ne morejo ustreši tej zahtevi.

Dopisi.

Iz Kopra, 12. aprila. „Triester Zeitung“ pravi, da izgledi v Kopru niso bili tako silni, kakor se jih stika. Tako? Blagi pristaši Triesterice! Priti sta mogli v sredo, t. j. bilo 7. t. m., v Koper. Tu bi bili videli zvečer italijansko druhal, katera je naskakovala in oblegala hišo, v kateri je stanovalo jedajst slovenskih dijakov. Čemu so jim pobijali okna, ter hoteli vlemeti vrata? Ko je druhal videla, da ničesar ne opravi, cdša je in se vrnila s pomnoženim številom ter zopet hotela vlotiti v hišo. Opravila ni ničesar. Jeden dijakov, hravtske narodnosti, shkal je isto druhal, ko se je pogovarjal, da naskoči drugo hišo, v kateri stanujejo dijaki. Hrva je hotel to raznianit. Ob 9. uri zvečer morali so ubogi dijaki naškatki veternice, da bi jim druhal ne pobila oken. Toda Lahi niso prišli, ker so jih orožniki že popred razgnali in razpolili. Osega dne, ko so koperški fakini napadli ob 4. uri popoludne iz šolskega zavoda stopivše dijake, si li ne misli labko vsak zaveden človek, da so bili oni fakini podkupljenci? Kako to? Ko so bili dijaki napadeni, zakaj je frčal krompir okoli njih glav? Po tem takem bili so že poprej spoznani fakini mej sabo. Iz vsega tega večekor latko sklepa, da je tako! Poročila pravijo, da ni bilo tretja gojencem slovenske narodnosti bežati iz Kopra. O, pač! Gospod glavar je ob 2. uri popoludne zagotovil, da se nobenemu dijaku nič ne zgodi, a vendar so bili gojenci še potem tepeni psovanji in napadani, tako, da jim ni bilo obstanka. Gospod orožniški postaja vedja ni hotel jamčiti za mir, ker je inel samo tri matže pri sebi in je poznal koperško druhal. Gospod glavar je jamčil za mir, toda niso se spolnile be-

vredno, ker so obiskovalci z dežele postali precej redki, ali to občinstvo zahteva silno mnogo in se nikakor ne zadovolji tako hitro, kakor nemško.

Dohodki slovenskega gledališča se dajo samo pomnožiti s tem, da se odpravijo lože v drugem nadstropju in da se pridobi kar mogoče mnogo novih članov „Dram. društvo“ in „Gledališkemu društvu“; prištediti pa bi se nekaj dalo pri pomožnem osebju, pri razsvetljavi in pri snaženju, kar je pa odvisno od privoljenja dež. odbora. Zajedno opozarjam „Dramatično društvo“, naj uvažuje, bi-lne kazalo urediti garderobe drugače na pr. tako, kakor je v „Raimundtheatru“ na Dunaji, katero gledališče ima prav od garderobe tako lepe dohodke.

Govorili smo nekoliko obširnejše o finančnih razmerah, ker je evidentno, da se gledališče ne more vzdržati in da ne more napredovati, če se ne pomnože dohodki. Slovensko gledališče se mora od prvega dne, kar se je presejlo iz stare čitalnice v novo gledališče, boriti z materijalnimi težavami in če je v zlic temu napredovalo tako, kakor tega nihče ni pričakoval, če v zlic vsem oviram ni vodstvo pozabilo vseh idejalov, je to tliko lepše in častnejše.

sede. Da, tisti dan, ko je bilo slovanskim gojencem zajamčeno, da bodo varni, oblegali so jim zopet hišo. Zakaj je prišla neka druhal v sredo, t. j. 7. t. m. pred hišo nekaterih gojencev in jih posovala, zmerjala in jim pretila s smrtno? Zigrožila se jim je, naj ne hodé v šolo, drugače jih ubijejo. Istevečna prišla je ista, a pomnožena druhal ravno pred isto hišo, ter metala kamene po oknih, kričala: „Fuora li vuolemo, paua non avemo!“ Še to: Gojenci italijanske narodnosti dražili so se z istimi, kateri so Slovence napadli. Zakaj to? Kadar so crožniki prijeli napadovale, čemu so gojenci italijanske narodnosti rekli orožnikom, da oni, katere so aretirali, niso pravi, ko jih je gojenc, kateri je bil napaden, dobro poznal. Italijanski gojenci povedali so celo ime nekega slovenskega gojanca in fakini so mu zapretili, da je bolje, ako umrje, kakor da jim pride v pest. Zakaj so morali nekateri gojenci bežati ob 2. uri popolnoči iz Kopra? Germanijski dijaki našantali so koperško fakinsko druhal, naj jih natolčajo in ne pusti od obrežja, ako misijo oditi s parnikom. To so zvedeli gojenci še pravčasno. Odločili so se, oditi ob 2. uri popolnoči iz Kopra, in sicer peš. In šli so tudi. Le nekateri, kateri niso navajeni poti in giziti do kolen po blatu, kakor njih tovarisi, ostali so in odšli s parnikom ob 6½. uri zjutraj. V strahu so tudi čakali, da jih napade druhal. Res! Ko so prišli na parnik, bila je druhal mirna, ker je bila neka druga oseba na po molu in opazovala, kaj se zgodi. Ko je ta oseba odšla, pričeli so fakini takoj žvižgati in krompir metati na dijake. Dobro, da je parobrod kmalu odrinil. Nekateri dijaki so ostali v Kopru. Oai niso bili namenjeni domu in imajo tudi predaleč do svojega rojstnega kraja. Drugi niso imeli za pot po trebuhi denarjev, ker so ubogi. Zato so ostali v Kopru, na svojem stanovanju in prepričan sem, da se niso upali zganiti iz hiše, niti v šolo, niti na sprehod. Gospod ravnatelj tamošnjega učiteljšča je odločno zapovedal, da morajo v šolo, drugače izgube stipendij in tudi vedenje bodo imeli slabo. Bog pomagaj! Je li mogoče v šolo iti, kadar druhal preti gojencem, da jih ubije, ako pridejo v šolo? Je li mogoče ostati v Kopru na stanovanju, ako druhal oblega hiše, v katerih stanujejo slovanski gojenci in so v nevarnosti, da druhal vloni v hišo? Ne, nikakor ne! Vsak gojenc je toliko pameten, da ne postavi na razpolago svojega hrbita in glave besneči druhal. Kaj je bilo pa temu povod, da so bili slovanski gojenci napadeni in tolčeni? Govori se, da jedino slovenska, ali kakor pravijo Lahoni „ruska“ trobojnica, katero so prinesli slovenski novinci iz okolice s seboj v mesto. Ta trobojnica, katera je vredna, da se vsakdar odkrije pred njo, katera je znamenje vrlega slovenskega naroda, ta trobojnica bodla jih je v oči. Radi tega menda so bili napa deni slovenski gojenci. Omeniti moram, da koperška druhal sestoji iz samih čavljarskih, mizarških in kovačkih pomagačev ter iz nekoliko bolj vnetih go spadačev. Žrtva italijanske avite culture.

Tretji koncert „Glasbene Matice“.

„Glasbena Matica“ nas je v svojem zadnjem koncertu v tekoči sezoni seznanila z dvema znamenitima umetvorkoma dveh, v marsikaterem oziru so rodili si skladateljev; z deloma dveh mojstrov, katerima je v njih umetnosti vedno sijalo solnce, svetlo in toplo, ter se ni nikdar skrilo za temeljimi oblaki turbnosti, katera sta vedno stvarjala z veseljem in s tisto naravnostjo velikih užov, ki izražajo brez refleksij vedno le to, kar se v njih glasi; zajedno z deloma, v katerih sta se skladatelja povzpel do najmogočnejših tonov, kateri so bili sploh kdaj zadeti. To je bila Franz Schubert C-dur simfonija in W. A. Mozartova „Requiem“, zadnje delo mojstrovo. Natančne analize teh dveh, muzikalno izobraženemu občinstvu itak že iz privatnih študij dobro znanih del, ni več treba, ker jo je spisal že gospod Čerin v posebnem spisu, v katerem je vestno in natančno razložil deli, navedel glavne motive in opozarjal kako se ponavlja pri dalnjem razvoju ter tudi točno popisal instrumentacijo posameznih delov. Poslušalcem je ta spis za orientacijo delo bolje služil, nego bi mu služila še tako obširna naknadna analiza v dnevniku, kjer ni moč navajati not.

Nekaj je pač pri analizi simfonije nesavadno: veliko število mislij. Delo je vstvaril bogat mojster, kako bogat in jako potratljiv s svojim bogastvom. Ekonomije ni poznal niti v mislih, niti v obliki. S polnimi rokami trosi svoje melodije, jih druži, prepleta z novimi ter razteza brezkončno svoje delo v radostni delavnosti. In pri tem ima v svoji otroški duši največje veselje z bojami: tu vidimo pravčato mavrico tonov — od najintenzivnejše rudeče do najrahlejše, trudne lila barve. Instrumentacija nje gova ni rafinirana, kakor ona Goldmarka ali Rimski Korsakovega. Tista moč, tista zmožnost genija, ki upliva na nas iz stihov Pavla Verlaine ali iz slik Adolfa Monticellija, moč, ki povzroča, da besede in barve pojme — ta moč stori, da se Schubertovi toni svetlikajo v bojah. Ta barvna krasota in to bogastvo mislij in vtiskov sta povod dejstvu, da se ne zdi delo nikomur predolgo (izimski morda kakemu duhovitemu klerikalnemu kritiku, kateremu se je zdela celo jedrnata Dvočkova D-dur simfonija „za nas predolga“). Pri tako nepopisno krasno razpletenu „Andante“ se človek ne upa skoraj niti sopsti iz strahu, da bi čudoviti, vedno bolj h koncu hiteči glasovi ne preminoli prenaglo!

Mozart je dogotovil svoj „requiem“ umirajo. A iz njega ne čujemo obupnega boja s smrtno, iz stavkov „Dies irae“ ne vidimo mojstra takoj, kakor Hektorja Bartioza iz njegovega „requiema“, kakor izgubljenca, kateremu se od groze ježe lasje in kateri se iz strahu pred dnemom jese valja v prahu. Pač pa vidimo, kako njegovo vedno veselo, smehljajoče se lice oblije smrtna resnoba in kako ga stres po zavama smrti, dasi ve, da se je v kratkem svojem življenju boril za dobro stvar. To je prava katoliška cerkvena glasba. Mogočna je, vzvišena, pompozna (kadar čujem dolge točne tone basset rogov na konci in lahke hitre šestnajstinke pri „Te decet hymnus“, se mi zdi, da sem v veliki, temni gotski cerkvi, kjer se vrši pogrebni obred in se mirno divajo beli oblaki kadila ter razširajo utrujajoč vonj), vsa proseča mesta so mirno stilizovana, počna milobe in udanosti — molilec ne pozabi nikdar, kje moli. V koncertni dvorani se morda deloma izgubi mogočni utis, kateri naredi to dalo v cerkvi, spožna se bolje druga stran dela, ne toliko iskrena religijozitet, kakor čudovita, čista, musicalna lepota. Dirigent gospod Čerin se je vestno trudil, da s precizaim nastudirajoč zborov in skrbnim vodstvom pomore dela do popolne veljave. Podpirali so ga krepko solisti gdđ. Anica Lapajne, Mira Dev in gg. Razing ter izborni baritonist dr. Stuhel. Nekatere nevažne netočnosti v orkestru je pač prispovati okolnosti, da je bila le jedna orkestralna skušnja. Prav tako ugodno je soditi tudi o izvajanjih simfonije, katera se je izvršila sveže, dobro in točno. Ženski zbor je dirigentu izrazil svojo zahvalo za njegov trud z lepim vencem.

K. Hoffmeister.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. aprila.

— (Volilni shod za I. volini razred.) Opozorjam vse volilce narodne stranke na volilni shod za I. volilni razred, kateri se bo vršil danes zvečer ob 7. uri v mestni dvorani na magistratu.

— (Občinske volitve.) Za sinoči sklicani volilni shod za drugi volilni razred je bil tako slabo obiskan, da se je zaključil ne da bi se bili proglašili kandidatje, pač pa se je sklenilo, naj se po velikonočnih prazničnih sklicih še jeden shod.

— (Imenovanja.) Dež. odbor je imenoval računskega oficijala II. razreda g. Zvonimirja Zora računskim oficijalom I. razreda, blagajniškega praktikanta g. Ivana Pogačnika in računskega akcidenta g. Henrika Lindtnerja računskima oficijalom II. razreda in pomožnega uradnika g. Franca Lokarja kancelijskim oficijalom.

— (Veliki teden) Navadna velikotdenna cerkvena opravila se bodo vršila po naslednjem redu: Danes, v četrtek in v petek jutranjice in hvalnice, v četrtek ob 8. uri slovesna maša, posvečenje olja, obhajilo in umivanje nog 12 revežem, v petek žalno opravilo, ob 9. uri se sv. R. T. prenese v božji grob, potem pridiga, seveda v nemškem jeziku. V soboto zjutraj blagoslov ognja, ob polu 5. uri popoludne vstajenje in slavnostni sprevod.

— (Le po vrsti!) Danes 12. aprila je bil pri „Katoliškem Domu“ na Turjaškem trgu užidan vogelnici kamen. V kamen sta bila dejana najznamenitejša literarna proizvoda letosnjega in lanskega leta, mala praktika in duhovenski imenik ljubljanske škofije, in sicer z napisom: „V imenu Očeta in Sina in sv. Duha se je začela zidati ta hiša, „Katoliški dom“ imenovana, ko so bili sv. Oče Leo XIII. Papež kat. cerkve, dr. Jakob Missia knezoškof ljubljanski, cesar Franc Jožef vladar avstrijski in kanonik Ivan Sušnik predsednik kat. družbe“. To je prava razvrstitev. Prvi je papež, drugi škof in potem še le pride — cesar!

— (Družbinski večer,) katarega nam predi v belo soboto neumorno delavna ženklavška-frančiškanska podružnica sv. Cirila in Metoda, odlikovati se ima — kolikor smo mogli poizvedeti doslej — v prvi vrsti po pristno-šaljive m svojem značaju. Pèce de resistance bode nekda nastop najmlajše slovenske primadone, katero je zadrževala doslej le prevelika nje skromnost, da ni razvila že večkrat na odru vseh čarov krasnega svojega glasu. Ako pripomimo še, da je primadonica i nenavadne lepote, mislimo, da smo tudi za manje muzikalno moško občinstvo — o glasbeni našobraženosti ženskega občinstva našega si niti ne upamo dvomiti — povedati za jedenkrat dovolj!

— (Češki turisti) peljali so se danes zjutraj ob 4. uri skozi naše mesto s posebnim vlakom. Napravijo namreč iz Prage 14dnem izlet v Dalmacijo in Hercegovino. Ker se niso tukaj nič naredili, pisali so „Slovenskemu planinskemu društvu“ pismeno iskreni planinski pozdrav, na kogega je ostrednji odbor „Slov. plan. društva“ postal brzjavni pozdrav v Reko, kjer se izletniki dalj časa mude. Skrbelo se je za to, da bodejo izletniki na

postajah: Borovnica, Logatec, Postojna, Št. Peter in Il. Bistrica s streljanjem pozdravljeni. Tudi bodojo deklice izletnikom šopke delile. Mi pa velenjene izletnike tudi tem potom najsrečneje pozdravljamo in jim kličemo živili!

— (Akad fer. društvo „Sava“) ima svoj izvanredni občni zbor v ponedeljek 26. t. m. v „Narodnem domu“. Daevni red: Poročilo odstopajočih odbornikov, volitev predsednika in jednega odbornika ter slučnosti.

— (Naglo umrl) je danes popoludne ob polu 1. uri v Lastermanovem drevoredu Giovani Lazar iz Cremona, hlapec pri posestnici menežarije, Alojziji Kočko.

— (Slepar) Mestni policijski detektiv Rudolf Aplenc artoval je danes zjutraj na Dunajski cesti nekega Ivana Chersovanija, agenta iz Gorice. Artovanji je na sumu, da je kuhanici Katarini Pirc v Gorici izvabil 300 gld. pod pretvezo, da se bode z njim poročil in da potrebuje denar za kavcijo, ker bode nastopil službo užitinskega paznika. Artovanji je sedaj denar zapravil in je hotel pobegniti v inozemstvo.

— (Vožna pošta) nej Rovtami in Dolenjim Logatcem o vorila se je dan 1. aprila t. l. Odbod iz Rovt ob 1/4. ura zjutraj, odhod iz Dolnjega Logatca ob 9. uri v Rovte. Ssdež velja za jedno osebo 40 kr.

— (Bohinjska železnica) Dne 9. t. m. se je vršila pri železniškem ministerstvu konferenca zastopnikov raznih ministerstev glede gradnje železnice čez Turje in skezi Bohinj. Predloženi zaskonski načrt se vsled nasvetovanij in vzprejetih amende mentov nekoliko premeni in se v novič predloži ministerjalni konferenci. Z ozirom na nujo dela se ta načrt za sedaj še ne predloži parlamentu. Gradbeni stroški so proračunani na 60 milijonov gold., vendar ne dvumi nikhe, da ta svota ne bo zadoščovala.

— (Vipavska železnica) je bila čez zimo nekoliko zamrzla, če tudi ni bilo letos nikakega mraza. S početkom pomladi se je pa probudila in upati je, da zdaj bo korakala s hitrejšimi koraki do svoje popolne zgradbe. Zastopnika odbora, ki se poganja za koncesijo te železnice, sta podpisala pretekli teden pri železniškem ministerstvu zapisnik, na česar podlagi se bodo vršila vsa nastopna dela. Ministerstvo je vzprejelo za svojo nalogu, da poskrbi podrobne načrte, v kolikor niso še izgotovljeni. Koncesija bo po izvršenih načrtih odvisna jedno le od tega, da se vplača, oziroma pravovljivo zagotovi znesek 50.000 gld., ki so ga podpisale občine in zvezbarski. Od teh je odvisno, da se delo letos prične in v kratkem času dokonča; vendar letošnje češnje in letošnje vino, kolikor ga Bog dà, bo treba voziti še po sedanjih cestah. Od druge strani smo izvedeli, da g. Angelu Casagrande, članu osega odbora, ki prosti za koncesijo, se je posrečilo prepričati Ajdovce, da železnica, kakor je merjesa, bi bila v škodo Ajdovščini. Temu pritrjnje, kakor pravijo, tudi Lokavec. Ker pa visoka vlada nima namena škodovati kateri koli občini, zato se pretresuje načrt iz Ustij načrnost proti Vipavi brez ovinkov na Ajdovščino. V tem slučaju bi vipavski trg prispeval po svoji moći k skupnemu trošku. V nasprotnem slučaju bi železnica nehalo v Ustjah; prhrianih bi se 80.000 gld. ter postaja in uradniki v Ajdovščini.

— (Odbor „Celjskega Sokola“) nam piše: Ravnikar smo razposlali vsem bratskim društvom posebne okrožnice, s katerimi smo jih vabili na sokolsko slavnost, katero smo nameravali prirediti povodom blagoslovljenja naše društvene zastave ob binkoštih praznikih dne 6. in 7. junija t. l. V zadnjem trenotku pa, ko smo hoteli razposlati že tudi natančni vspord za dotedna slavnost, kakor tudi vzpored telovadbe, katera bi se imela takrat vršiti, nastale so tehtne zapreke, da smo bili primorani preložiti blagoslovljenje zastave in celo s tem združeno slavnost na poznejši čas. Naša dolžnost je torej, da naznamo to vsem slavnim bratskim društvom in vsem onim, kateri se se nameravali te slavnosti udeležiti, tem potom v pristavkom, da se bode ta slavnost pozneje vršila in s prošnjo, da nas blagovolijo takrat poseti. Dan in vspored slavnosti naznamili budem takoj, kakor hitro se nam posreči odstraniti vse nastale ovire. S prošnjo, da se nam to ne šteje v zlo, kličemo vsem bratski „Na zdar!“

— (Usmrčenje roparskega morilca Fermeta) V ponedeljek je dobil roparski morilec Pavel Ferme uradno obvestilo, da je cesar potrdil na smrt glasečo se sodbo celjskega porotnega sodišča. Koja na to je bl Ferme prepeljan v posebno pritlično celico, kjer ga je obiskoval mestni kaplan Kančič in ga pripravljal na zadnjo uro. Ferme medena ni verjel, da se bliža njegova smrtna ursa, kajti bil je tako zgovoren in je večkrat jedel in ves dan pušil. Dohovniku in stražnikom je ves čas pripovedoval, da je nedolžen. Čim bolj se je bližala noč, toliko nemirnejši je postajal Ferme. Spal ni celo noč nič. Ob 1/4. ura zjutraj se je ispovedal in potem molil z duhovnikom, dokler ni vstopil v celico krvnik Salinger s svojimi blapcema. Zdaj je izgubil Ferme ves pogum. Hlapca sta mu sleka suknja in ga zvezala, potem pa je Ferme ihte in vzdihovaje, ves potrit in obupan nastopil zadnjo pot. Na dvorišči sodnega poslopja so bila postavljena vešala in tam

je čakala tudi sodna komisija, na čelu jej sodni svetnik Ulčar. Ferme je komaj hodil. Tresel se je kakor šiba in jadkoval na ves glas. Ko je sodna komisija izročila Fermeta krvniku, prijela sta ga blapca in ga dvignila v tem, ko mu je krvnik vrgel sanjko krog vrata. Grozna procedura je bila kmalu končana.

— (Slovenska šola v Trstu.) Tržaški mestni zastop imel bo danes zvečer sejo. Na daevnem redu je tudi predlog šolskega odseka, naj mestni zastop ne pošlje več svojega zastopnika v komisijo, ki naj se iz nova posvetuje o prošnjah za ustanovitev slovenskih ljudskih šol v Trstu. Ni dvoma, da obvlja ta predlog, ki tako karakteristično osvetljuje tržaške razmere.

— („Reichswehr“) glasilo ministerskega predsednika in finančnega ministra, prijavlja izborni članek o razmerah na Primorskem, priznavajoč, da so te razmere sramotne za Avstrijo. Ost tega članka je naperjena proti namestniku Rinaldiniju, kateri pa vseh teh migljev s polenom neče razumeti.

— (Osebna vest) Polkovnik pešpolka št. 93 gospod Viktor Kranjc je imenovan mestnim zavodnikom v Krakovu.

— (Razpisane službe) Mesti za vzdrževanje evidence zemljiško-davčnega katastra s sedežem v Vipavi, oziroma v Mekronogu, eventuelno dve mesti evidenčnih geometrov II. razreda v področju fisančnega ravnateljstva v Ljubljani. Prošnje do dne 29. aprila predsedstvu fisančnega ravnateljstva v Ljubljani. — Mesto drž. pravdnika v VII. čin. razr. v Gradcu, eventuelno mesto drž. pravdnika ali njega namestnika v VII. ozir. v VIII. čin. razredu. Prošnje do dne 25. aprila višjemu državnemu pravdniku v Gradcu. — Pri deželnem sodišču v Celovcu mesto pristava pri deželnih deskih in pri zemljiški knjigi. Prošnje do dne 25. aprila predsedstvu dež. sodišča v Celovcu.

* (Pisatelj „Revčka Andrejčka“) (S' Nullerl) nedavno umrl Karol Morré, dobit v Gradcu po inicijativi nemških štajerskih pisateljev in umetnikov spomenik, ki bo stal v narodnem vrtu.

* (Žalosten konec) V nekem dunajskem hotelu umrl je ta dan tudi, kateri se je imenoval dr. Molner. Preiskušnjegove efekte, našla je policija, da se umrl imenuje prav za prav Edvard Neminar, in da je identičen s tistim Neminarjem, čigar šandalozne stete so svoj čas obudile toliko senzacijo. Neminar je bil nekdaj odgovoren v hiši rajaega ministarskega predsednika grofa Tauffa, kateri je tudi posrečeval, da je bil Neminar v starosti 26 let imenovan vsečilškim profesorjem. Mladi profesor si je sam pokvaril kariero. Postel je zapravljivec, se lotil raznih, ne ravno čistih finančnih špekulacij in konč je bil, da je prišel radi goljufije na zatožno klop. Sodišče ga je obodočilo radi goljufivega bankerata na šest mesecov ječe in na izgubo doktorata. Neminar je svede izgnan bil tudi drž. službo in se od tistega časa potkal po svetu in bil vedno v konfliktu s sodiščem, ker si pošteno ni mogel kruha služiti.

* (Samomor velikega vojvoda meklenburškega) Veliki vojvoda Federik Franc III. ni umrl naravne smrti, nego si je sam končal življenje. V Cnesnu na jažnem Francoskem obolen je jako budo, skočil iz postelje in bežal iz vile, v kateri je stanoval. Na potu je skočil z nekega mostiča v precej globoko obrežje in se tako pobil, da je kmalu potem umrl.

* (Najmočnejši pisatelj) na svetu, Paolo Fambri, je manjši teden umrl. Dasi je spisal marsikaj, maj drugim tudi izvrstno veseloigro, omenjajo vse njegovi nekrologi skoro le njegovo velikansko telesno moč. V Florenci je pri neki skupščini lastnorčno sam pometal iz lokala vse prisotnike. V Turinu je ustavil dva splašena in vprežena konja z dešnicu s toliko silo, da sta oba konja padla na kolena. Kot velikošolec v Padovi je snel za šalo velika vsečilška vrata. Kot drž. poslanec v Monte Citorio je pri nekem požaru utrl z ramo neka vrata, katerih požarna brama ni mogla dovolj nagle rassekat. Ko ga je na potovanju po Siciliji napal razbojnič, udaril ga je pisatelj tako po glavi, da je razbojnič na tem umrl. Ko je bil pred 3 leti star 67 let, videl je v Benetkah, da neki delavec grdo ravna z nekim starcem. Tedaj je zgrabil surovega delavca ter ga pretepel tako, da ga je surovež jokaj prešel odpustiti. Ta literarni Heraklej je bil sicer junski vojnik, a rabil je svoje grozne pesti le v obrambo in v odvritih mesecih.

* (Nijagarini slapovi) Praktični Amerikanci izkoriscajo dan za dnešrom velikansko silo tega najmogočnejšega slapa kot gonilno moč. Pred kratkim so napeljali to moč v mesto Buffalo (300 000 pr.), ki je 42 km oddaljeno. Mali slapov curek pada 53 m globoko na turbino, katera goni 55 cm debel, navpičen valjar, ki se vsako minuto 250krat zavrti. Nad valjarem so trije dinamo stroji, ki imajo 15.000 konjskih močij. Z njih pomočjo preskrbujejo vse tvornice, ulične železnice, šivalne stroje itd. z go nilno močjo. Dne 17. marca t. l. o polnoči naznamnil je bufalski župan prebivalcem mesta začetek tega podjetja z 21mi streli iz topa.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslat: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Ivan Saje v Slov. Gradcu 20 kron. iz nabiralnika v hranilnici slovenjegaški. — Žveli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Zahvala. Slavni občinski svet stolnega mesta Ljubljane je v svoji seji dn. 22. decembra min. leta dovolil „Narodni Šoli“ 200 gld. podpore v nakup blaga revnim ljudskim šolam. Za ta velikodušni dar izreka podpisanci slav. občinskemu svetu v svojem, kakor tudi v imenu obdarovanih šol najtoplejšo zahvalo in Bog plačaj! Ljubljana, dn. 14. aprila 1897. Za odbor: Jos. Cepuder, t. č. tajnik.

Zahvala. Slavna hranilnica kranjska je tudi letos darovala „Narodni Šoli“ 200 gld. v nakup blaga revnim šolam, za koji blagodušni dar je izreka podpisanci v imenu odbora najtoplejšo zahvalo. Ljubljana, dn. 14. aprila 1897. Za odbor: Jos. Cepuder, t. č. tajnik.

Brzojavke.

Dunaj 14. aprila. „Slovenska krščansko-narodna zveza“ imela bo 28. aprila ob 1/11. uri sejo, da se posvetuje o položaju in o dnevnem redu. — Bulat.

Dunaj 14. aprila. Kot bodoči deželnini predsednik na Koroškem se imenuje razen grofa Giovanelli, tudi sekcijski šef v naučnem ministerstvu, grof Balandt.

Dunaj 14. aprila. Cesar je že potrdil izvolitev dr. Luegerja dunajskim županom.

Carigrad 14. aprila. V Dardanelah stojče turško brodovje je že odplulo proti Grški.

Atene 14. aprila. Ministerski svet je sklenil, da napove Turčiji takoj vojno, če turški vojaki še jedenkrat prestopijo grško mejo.

Atene 14. aprila. Grški prostovoljci so se umaknili iz Macedonije čez mejo na Grško.

Kaneja 14. aprila. Ruski konzul se je pogajal z voditelji kretskih ustašev glede avtonomije Kreti. Ustaši so ponudeno jim avtonomijo odločno odklonili ter zahtevajo, da se Kreta združi z Grško.

Kaneja 14. aprila. Turška posadka je zapustila utrdbi pri Kissamu, katere so zazasedli ustaši vzliz temu, da so jih avstrijske vojne ladje bombardovale.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani (dalej) X. Zbornični svetnik Jos. Kušar poroča, da ima zbornica v smislu obstoječe ministarske naredbe pravico, voliti zastopnika v šolski odbor obrtne nadaljevalne šole v Kamniku. Ker je dosedanj zastopnik August Hermann umrl, predlaga odsek, naj zbornica voli za svojega zastopnika v ta odbor g. Antonia Stadlerja, kleparskega mojstra in upravitelja c. kr. cimentarije v Kamniku, ki se za šolo prav zanima in ji je podaril že več modelov. — Predlog se sprejme.

XI. Zbornični svetnik Jerej Žitnik poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala zbornici prošnjo F. D. za podelitev dopustila za ustanovitev zavarovalne pisarne. Zbornica naj se izreče o prošnji, posebno v tem času, če je potreba, da se ustavovi zavod, česar delokrog presega samo posredovanje zavarovalnih pogodb. F. D. prosi za podelitev dopustila s pravico: posredovati zavarovanja vseh vrst — elementarna, življenska, proti nezgodam itd. —, dalje zastopati zavarovalna zavoda in zavarovalne stranke v zadevah, ki se ticejo škode in drugih stvari, strokovno ocenjati premičnine in napremičnine vseh vrst v zavarovalne namene, škode ocenjati in likvidovati za zavarovalna družbe, oziroma pri tem posredovati v imenu oškodovane stranke. Mestni magistrat priporoča prošnjo, ker je prositelj zaradi njegove spremnosti v zavarovalnih zadevah in njegove splošne omike prav sposoben voditi tak zavod. Odsek se je prveril, da bi pisarna, kakor jo namerava prositelj ne bila koristna le za prebilavljavo po deželi, temveč tudi za ono v deželnem stolnem mestu. Podajala bi pojasnila vse vrste v zavarovalnih zadevah in odpravila marsikako pritožbo, ki nastane večinoma vsled neznanja. Ker je odsek mnenja, da obstoji potreba za tak zavod, kakor ga namerava ustanoviti prositelj, predlaga: Zbornica naj v smislu tega poročila izreče svoje mnenje na c. kr. deželno vlado. Predlog se sprejme. (Dalje prih.)

— C. kr. trgovinsko ministerstvo je valedi brzojavnega poročila c. in kr. poslanstva v Washingtonu naznanih trgovski in obrtniški zbornici, da vlada Zjednjenih držav ni izdala zapornega zakona; sladkor in vse drugo blago se bo ocarinilo po sedanjih carinski tarifi, toda z odlogom likvidiranja in s pridržkom doplačila. V ta namen se na blago udari pečat ali pa pridrži vzorci. Pred 1. aprili 1897. kontrahirano in po morju se vozeča blago je pa od tega izvzeto.

Listnica uredništva.

Gosp. J. Š. v Lj.: Če se izkaže vest kot resnica, kar je zdaj še govorica, nastopimo proti nameravani akademiji z vso odločnostjo, prej pa dopisa ne moremo priobčiti. — Gosp. V. H.—z. Frejeli. Prihodnji torek in sredo.

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom **50 kr.**
Jedina zaloge (90—14)
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. I
zraven mesarskega mostu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. aprila: Marija Vodnik, kramarica, 38 let, Pred Škofovijo št. 20, jetika.
Dne 12. aprila: Marija Pichler, zasebnica, 91 let, Mestni trg št. 8, ostarelost.

V deželni bolnicah:

Dne 8. aprila: Gregor Gorše, mesarski pomočnik, 31 let, jetika. — Josip Gustiničič, duinjar, 60 let, mrtvoud.
Dne 9. aprila: Ivan Br-čič, krovec, 59 let, gnojenje pljuč. — Mihael Herbist, delavec, 49 let, jetika. — Marija Setnikar, delavka, 42 let, jetika.
Dne 10. aprila: Pavlina Pavlin, pisarjeva hči, 18 mes., davica. — Jakob Jevšev, hlapec, 46 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
13.	9. zvečer	735,6	10,0	sl. jug	del. obl.	
14.	7. zjutraj	737,2	9,4	sl. jzah.	del. jasno	0,5
"	2. popol.	737,0	17,7	sr. jzah.	pol. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 10,1°, za 0,8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 14 aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	05
Austrijska zlata renta	122	65
Austrijska kronaka renta 4%	101	05
Ogrska zlata renta 4%	121	70
Ogrska kronaka renta 4%	99	25
Austro-ogrške bančne delnice	939	—
Kreditne delnice	348	25
London vista	119	50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	62½
20 mark	11	73
20 frankov	9	51½
Italijanski bankovci	45	15
G. kr. cekini	5	65

Dne 13. aprila 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	154 gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	99	80
Kreditne srečke po 100 gld.	201	50
Ljubljanske srečke	21	75
Badolfove srečke po 10 gld.	26	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	149	50
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	448	—
Papirnatni rubeli	1	27

Mlad mož

ki slovenski in italijanski koresponduje in je semtretja vporabljen za potovanje, se tako vzprej me pri Maksu Popper, Dunaj, VIII. (526—1)

Razpis učiteljske službe.

Na naši štirizredni deški ljudski šoli s pravico javnosti v Trstu se razpisuje učiteljska služba s 600 gld. letne plače in z 2/3, doneskom k pokojninskemu zavarovanju. Plača se povikša, ko bi bili učni uspehi po tem. Prednost je prosilcem, ki so že prebili skušno usposobljenosti.

Postavno opremljene prošnje naj se do dne 15. majnika t. l. določijo podpisanimu vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 8. aprila 1897.

V najem se daje za letošnjo poletno sezono

„Hôtel k Plitvicam“

v najkrasnejšem prirodnem oddelku Hrvatske
pri Plitvičkih jezerih.

Hôtel je v sredi mej selom Leskovcem in hôtelom „društva za polepšanje Plitvičkih jezer“, od jednega in drugega oddaljen 4 km na 15 oral velikem posestvu „Devčiću“ pri jezerih: Proščansko, Ciginovac, Okrugljak in Bakinovac, pod bregom „Stubicam“, na koji vodi izdelana pot do krasnih razgledov na Plitvička jezera. Hôtel ima 10 sob s 17 posteljami, vse potrebne prostore, velik vrt za zelenjavno, ribnjak, sadni vrt, kegljišče, klet z ledenico, kopališče v Proščanskem jezeru in Ciginovcu, tri ladje na Proščanskem jezeru itd. Sobe so opremljene z elegantnim, popolnim pohištvetvom, popolnim perlom, namizno in kuhinjsko posodo itd.

Natančne razjasnila daje lastnica „Devčeve“, Božica Devčić, v Senju (Hrvatsko Primorje). (507—2)

Posestvo je tudi na predaj.

Mlad, samski

vrtnarski pomočnik

ki se razume na vzdrževanje vrtnih potov in sicer dà vporabiti za vsa domača dela. se stalno vzprejme v vilu Treo, ulica na Rožnik št. 7. (527—1)

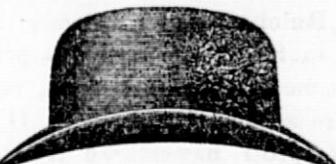
Stanovanja

se oddajo s pribodnjim terminom meseca avgusta v novozidanji hiši (Ravnihar) v Špitalskih ulicah št. 7, in sicer:

V I. nadstropji jedno stanovanje s 5 sobami, kopališčem i. dr.

V II in v III. nadstropji po jedno stanovanje na ulico s 3 sobami in po jedno stanovanje na dvorišče z 2 sobama s pritiklinami. (530—1)

Natančne se poizvē tam pri hišni oskrbnici.

Najnovejše

klobuke

za gospode in dečke
iz klobučine
priporoča z velespoštvovanjem

C. J. HAMANN

Glavni trg št. 8.

Najnižja cena! (519—1)

Največja izber!

Najboljša kakovost!

Dame in dekleta

najdejo
največ o
izber

znamo
lepih in po ceni
le pri
L. Pibroutz
(pri ovčarskem klobuku)
in (485—4)
K. Recknagel
Mestni trg št. 24.

VIZITNICE

priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizki ceni.

„Ljubljanska brvska zadruga“

naznanja slav. p. n. občinstvu,

(515—2)

da bodo brivnice na Velikonočno nedeljo ves dan zaprte.

F. P. Vidic & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino zidarske opeke, zarezane opeke
(izdelane iz najbolje znane Vrhniške gline) z zraven spadajočo stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa

lončene peči in štedilnike

(lastnega izdelka)

Roman-cement

Dovški Portland-cement

kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

(406—7)

V notarski pisarni

dobi izurjen in zanesljiv pisar takoj službo.

Plača po dogovoru. Adresa se izvē pri upravitelju „Slov. Naroda“, kamor naj se tudi pismene ponudbe pošljejo. (528—1)

V najem se odda takoj ali s 1. majem

lepo stanovanje

z dvema sobama in pritiklinami, potem
skladišče (magacin)
na Tržaški cesti št. 12. — Več pove Ivan Miklavčič, Krojaške ulice št. 4. (517—2)

Pogo

odpravi v 7 dneh popolnom (331—13)

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi
Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepljanje polti. Pristno v zeleno zapetanih izvirnih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

(496—3)

Mlad mož, 20 do 30 let star, nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi več, z lahko čitljivo pisavo, vzprejme se v Graški pisarni neke delniške družbe z mesečno plačo od 40—50 gld. V slučaju dobre porabnosti in izbornega zadržanja je upanje na stalno nastavljenje s pravico do pokojnine. — Prošnje v nemškem in slovenskem jeziku (s prepisi spričeval) pod „20.III.“ Gradec, poste restante.

(496—3)

Nagrobne vence

v največji izberi in

po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov
v vseh barvah

(98—26) priporoča

Karol Recknagel.